

Heini Olsen 67 ár - og nakað um tað

Eitt annars so óskyldugt printal, sum 67 er nú vord- ið til eina fallöks, sum aloft- ast setir eitt lagnuvont punktum fyri eitt annars innihaldsrík lívsyrki.

Og tað, at skriva um ein persón, tá ið hesin einaferð um trý ár fyllir runt, hevur í so máta ofta mist sína mein- ing, tí tá er viðkomandi persónur og hendingar mangan komin í so langt upp á av- stand.

Nú, tá ið ólavsøkan er av, verður Heini - eftir øllum sólarmerkjum at døma, og enn í besta blóma - ikki at finna millum trúgvu teknar stovnsins og landsins. Og tað er sárt. Aleina tankin svidur! Tí hesi orð á land- ganginum.

Heimið og útlongsil

Eftir hesa heldur mólkendur innleiðing, er tó ikki nógv at harnast um sum so. Tí Heini hevur livað lívið hig- artil, sum so mangur annar valeyst droymir um. Og søgurnar frá hansara mongu ferðum, feilum og føllum eru nógvur sum sandurin við sjóvarstrond og glitra sum tinnar í hugfarsligum marglætið kæti og lívsleði.

Heini er føddur tann 3. juli 1930 í Vestmanna. Einkarsonur Haldur á Fjörðinum (1897-73) og Dagmar á Válinum (1897-91). Ein eldri systir, Mary býr niðri og ein yngri, Elsa í Vestmanna.

Hann gekk í barnaskúla á Válinum og realskúla á Tvöroyri. "Eg sjólvíð valdi -", sang hann og var summarið í '49 sum filari við "Keflavík"; men longu sama hestíð fer hann (sum Sverri Kongur) saman við øðrum bygdamonnum til Noregs at finna lukku og jordiskar ognir í silvurnám- um í Kongsberg.

Nei, nakað Klondyke ævintýr soleiðisni ella kongaríki bleiv tað ikki til tá; men Heini fór so bara í skúla og tók prógv á Bergens Tek- niske Skole í '52. Síðani fór hann heimaftur og var 1 ár í starvi hjá Højgaard & Schultz (SEV) og 1 ár hjá Landsverkfrøðinginum. Tvey ár seinni í '56 tók hann prógv sum verkfrøð- ingur í Horsens.

Tey flestu ungu hava ein útlongsil, og í so máta hevur Heini verið ungur heila lívið. Longu í august 1956 helt hann avstað til Íran at starvast hjá bretska byggi- felagnum John Mowlen og co. Og seinni hjá Kampasax A/S, og var hann - tó við stuttum millumbilum heima í Fjallafon - í eini 7 ár í kongaríkinum í Babylon.

Kirsten

Tó nakra prinsessu fann hann ikki hareystri; men haraftur ímóti í lestrartíðini

í Horsens, og tey giftust við man' er í Slots-kirkjuni í heimbyi hennara í Skan- derborg tann 8. februar 1958. Men longu seks dagar eftir brúdleypið finna vit Heina (tá uttan at hava for- trotið tað) á jarnbreyt- arstöðini á veg út aftur í Eysturlond at strevast í vanda millum hálvillar arabarar og heilvillar parti- sanar.

Kanska hevur ein farvu- ríkur onkul hjá Kirstini tá hómað: "at en sagte forræ- derisk tære trillede ned ad brudens beklemt silke- hvide kind"; tá tá hoyrir Heini hann siga hesi troyst- arorð til brúðrina: "Så, så, min pige. Stop en halv - han er ikke død endnu!!".

Eitt hálvt ár seinni kom Kirsten eystur til Írans, og líka úr tjaldlegum Babylons til stakalon teirra í Kova- lág í Havn hevur hon síðani tá verið hansara trygg borg. Og ofta er hon høv- uðspersónurin í mongum søgum hansara, sum við fastari hond og humøri reddar Heina burtur úr teim endaleysu flokum, hann í allari ótiltrekkilgheit hev- ur lyndi til at róta seg út í og inn í.

Tey eldru børnini blivu fødd har eystri: Turdi í Ker- manchah og Roar í Ham- adan, meðan tær yngru doturnar Marianna og Ann- ika er føddar í Skanderborg.

Deildarverkfrøðingur

Frá 1963 til '65 starvaðist Heini hjá vegaverkinum í Holbæk. Tá ringdi Mikjal Helmsdal ein vágard niður hagar og bað hann til leiðara fyri projekteringsdeild stovnsins. Eitt starv hann við nærlagna hevur røkt síð- ani, við ávisum millumbil- um sjálvandi, í '73 og '74 er hann aftur í útlegd, hesa- ferð í Afganistan og Kur- distan fyri Kampsax.

Heini, Marius og Býráðið Heimafturkomin hadani hendir tað, at Marius Jo- hansen víð síni eymu ke- tilsrødd lokkaði Heina upp í lista sjálvstýrisflokkin til býráðsvalið í '75. Heini - sum altíð hevur havt eitt vónarveikt og humoristiskt forhold til politikk - lat seg tóla. Tí, sum Marius segði: "Noy, ongin kennir teg, ella hevur nakra sum helst grund til at velja teg, so tú kemur so absolutt ikki inn!"; men so varð ikki. Heini bleiv valdur og bleiv enná valdur til havnar- nevndarformann eisini.

Nú, býráðsfundur kunnu vera bæði boysnir og keð- ligir, so ikki varð leingi, so var Heini farin á dyr og nú heilt til Nigeria, eisini fyri Kampsax.

Hesa tíðina hevði Marius og Tingakrossur fastan teig

við tíðindum uttanlendis undir heitinum: Frá okkara manni í Afrika! Heini befað seg betur í Blálon- dum enn í býráðnum, og nú hevur hann so fingið sær skrivliga vátan frá aðal- stjórn floksins, at: "Heini Olsen kann óttaleysur koma á einhvønn fund floksins uttan at blíva uppstillaður til nakað sum helst!" Ja, stíkk denn!

Sum deildarverkfrøð- ingur hevur hann verið við til at projektera at ráða á fron- tinum í Mikjal Helmsdal var burturstaddur og Kir- sten var niðri - tá hevði Heini kl. 6.30 leitað sær upp í stigan at mála takid.

Um hálvum áttatíðina kom róp í niðri í túninum, tí undir stiganum stóðu tveir fittir tingmenn úr Vágum, ið við biðjandi eygum lögdu teir síni hjartamáli fyri dag- in: "Í morgun kl. 10 er sein- asti fundur í fjggjar- nevndini, áðrenn tingið fer heim, og vit vildu so fegnir havt eitt projekt við kost- naðarmeting at leggja fram av eini heingibrúgv um Vestmannasund!"; Um nokur hjálpar at fáa til hetta?

Fyri at gera stutt av, so fór húrðin upp til fundar- haldið kl. 9.49, og inn trein Heini við tekinsrullu sum ein senkað lansa úr Kur- distan og við kostnaðarmet- ing og segði helst nakað soleiðis, sum Sherlock Hol- mes á sinni: "Veri ele- mentary, my dear Watson!" sera einfalt minir kærur vin- ir!

Heini og LV-savnið

Hetta rekordskjóta prosjek- tið, og helst eisini í heims- klassa, er vituliga enn til skjals á savni stovnsins (Heina-savninum), og tað saman við Guinnessverda og meturlanga rökstokkun- um, sum Heini konstrueraði og gjørdi, tí at hann ikki hevði tól til at biða til teld- urnar sú dagsins ljós.

Savnið er hent. Tað eydn- aðist Mikjal Helmsdal frálika væli at lata úr hondum havnasøguna "Verjir fyrí Havnarvág" og hann var so smátt farin at hugsa um vegasøguna, tá ið hann bráliga doyði í fjør- summar. Vónandi fara aðrir at: "Taka upp seglini og sigla tann sama sjó -", sum tað stendur á minnisvarð- anum í Vestmanna.

Heini hevur tykist við

savnið í seinastuni. Og ein høvuðsdeild er vígd sam- larum mikla og latínaranum Niclasi Andreassen, og hon eitur (í samráð við Axel Tórgarð, skilji eg) so fint sum: "Collectio Litterarum Nicolai Andreassii".

Viðurkenning uttanlendis

Heini er kendur um lond, og fáir skandinavar hava, sum Heini, heiðurin av at vera limir í "The Institution og Highway Engineers in Great Britain" og eingin annar føroyinger er heldur útnevndur til S.T. ekspert í vegabygging. Hevði nakað veiggi verið í Føroya Verk- frøðingafelag, so var Heini útnevndur til heiðurslim

fleiri ferðir, og tað hevði verið til mikla sóma fyri fel- agið!

Í 1991-94 var Heini aftur burturstaddur, nú var tað á Zanzibar fyrí E. Phil & Søn. Tá, farin um tey 60-árin, varð hann spurður, hví hann fór út aftur soleiðis í lívins kvøldarroða, og svarið var stutt: "Leið meg einaferð enn út á dekkid -"; men ikki veit eg, tí síðani tá hevur hann verið "úti á dekk- inum" í Zanzibar bæði '95 og '96.

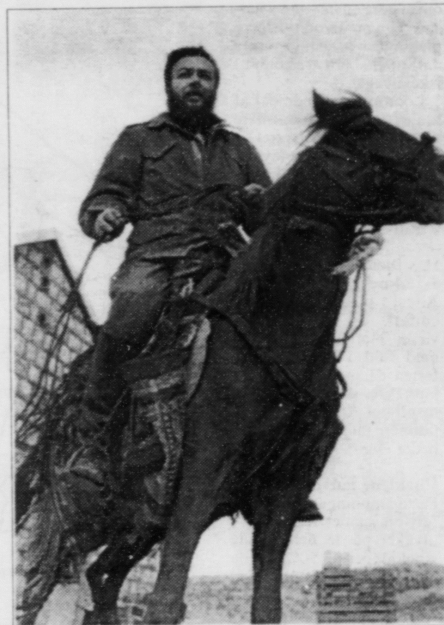
Persónurin

Sum persónur er hann tor- forur at lýsa. Hann bleiv verkfrøðingur; men hann kundi verið alt annað við líkari stóriátt. Sum høvundur, skald, skrivari, talari, entertaineri, ja kanska eisini kunstmálari!

A eini uppboðssølu fekk hann eina fitta upphædd fyri ein minni oljumáling hann hevði málað, og síðani tá plagar hann, sum tann eisini tálkoni teknikarinn hann er - at spyrja teir meira kendu listamenninar um, hvussu nógv teirra kunstur er verdur? Og tað kunnu teir vituliga ikki svara uppá, og rættiliga mállýssir gerast teir, tá ið Heini við blaser- adum yvirbrá heldur fram: "Ja, eg meini faktiski við: pr. kvadratcentimeter (!)".

Hann er málkønur og dugir umframt mál um okk- ara leiðir, so eisini høvuðs- mál og eisini arabiskt, sum farsí og urdu. Til okkara heimliga, heldur tóvð og serføroyska, alfabetið hevur hann hesa viðmerking: ein cigar, sum er stavað við s, smakkar ikki so væl, sum ein, ið er stavað við c! Tað er nakað mogið við hasum s'um.

Sum persónur og sam- starvsfelagi íggjøguna mong ár er Heini umeingiligheit- in sjálv, og fantasiurin kann ikki sigast at vera avtakandi. Hevur hann nakað at finnst at, so skalt tú ikki venta tær eitt frontalt álóp. Til tað er

Heini á Grana í Babylon

hann alt for besnissaður. Einaferð var hann á heim- leið í útlondum og var end- aður í einari trøngur tok- kupé, stúvandi full av fólki. Deyðamótur hoykti hann seg bara niður á dúrskíð og tók úr klæðsekkinum fræn eitt herkið skerpitjógv og settist at telja burturav. Stuttu løtu seinni lá Heini strektur og allslakur á beinkinum og svav søtan við klæðseki og tjógvi undir høvðinum. Kupéin var mestum tøm. "Merki- ligt ha?", sigur Heini og brosar milt og humant.

Hansara sterkast egneleiki er helst hansara evni til í sperdari stóð, at duga at siggja sakina frá mót- partsins síðu eisin, og út frá hesum at finna eina rimliga og hæriliga loysn. Oansæð um mótparturin er kundi, høvdingur úr Ekbata, afri- kanari ella traðarmaður og bóndi í Føroyum. Hann fær tað bara altíð at rigga.

Heimbyggin

Søgurnar er nógvur og Vest- manna hevur hann gjørt kenda um lond. Nomadarnar og kurdamir sveittaðu spik og strevaðust sum klyvja- ross, meðan Heini fortaldi fyrí teimum um havið og sjólvíð við "Keflavík". Og blámenn í Nigeria rivu ryggin úr sær og flentu í kiki, meðan hann forfaldi um grindadráp á Fjörðinum og vandasjógv í Sundinum.

Í Vestmanna eru bara brattar brekkur og reystar trappur. Og tað er ikki so gott, sigur Heini, og tekur seg sjálvum sum dømi: gongur tú upp gjøgnum trappurnar, so tekur búkurin í, og fert tú niðurfartir, so fert tú fram eftir rommum, tí tá tekur dyntilin í -!

Rósurnar

Fjoltáttur er hann. Nú í summar fekk hann ta norsku sangkvinnuna Ásne Sunniva Søreide - saman við framúrskarandi pan-

fløjtuspælara - at koma til Føroya at syngja Peder Dass og Kingo fyrí okkum.

Hon er helst ein av teim mongu rósunum - í allari hampilgheit, sjálvandi - sum hava angað á hansara lívsleið við Dagmar, Kir- sten, Mary og Elsu á odda -

Eftir er bara á eyðmjúkan eysturlendskan hátt at ynskja tær og tinum: Sa'lam a' leikum - friður verið við tykkum - og mátti tín skuggi ongantíð minkað við tína líð -! Og mátti tú - so ella so - fingið høvi til at skrivað vegasøguna og dastið av øllum hinum søgnum við. Tað ynskja vit øll hiðani av stovninum, og allir tinnir mongu vinir kring landið. Tað er bæði sikkert og vist.

Vinarliga
Arnstein Niclasen
14.07.1997

PIZZA- VINIR

Hevur tú hug at fáa eina ella fleiri PIZZA inn á gólvið, so ring tlf. 18866, og tú hevur PIZZA'ina innan ein tíma.

Vit í PIZZARIA royna altíð at hava kostnaðin so lágan sum møguligt, soleiðis at kundin bert rindar 30 kr. fyrí heimkoyringina. Hetta tilbøð er tó bert galdandi fyri viðskiftafólk í Tórshavn.

Vit vóna, at hetta tilbøð kemur væl við.

PIZZARIA
Tlf. 18866